

Predmet: Zvornik (Grujić Branko i dr.)

Veće za ratne zločine Okružni sud u Beogradu

Broj predmeta: KV. 5/05

Optužnica: KTRZ br. 17/04 od 12. avgusta 2005.

Glavni pretres: 26.05.2007.

Izveštaj: Nataša Kandić i advokat Dragoljub Todorović, zastupnici žrtava

Saslušanje svedokinje Milice Vladić

Svedok je u junu 1992. bila sekretar Crvenog krsta u Loznici. Ne seća se datuma kad je kod nje u kancelariju došao jedan gospodin koji se predstavio kao Fadil i rekao da je predsednik Mesne zajednice Kozluk. Sa sobom je imao spiskove građana Kozluka, za koje je rekao da su u transportu za drugo područje van Loznice. Rekao je da su ljudi gladni, da ima beba, bolsenih i starih. Svedokinja je pozvala poverenika za izbeglice a zatim su zajedno obradili spiskove i onda su im rekli da mogu da idu. U međuvremenu su dali nalog da se spremi hrana. Kamion je otišao u magacin, natovario hranu ali su ljudi iz Kozluka već bili krenuli. Kamion sa hranom je stigao transport Kozlučana i isporučio im hranu. Ona ne zna gde ih je kamion sustigao ali misli da konvoj nije bio daleko odmakao od Loznice. Ljude koji su se iseljavali iz Kozluka svedokinja nije videla. Bili su u vozilima van grada. Ne zna koliko je bilo u tom konvoju ali misli da ih je bilo više od 1.000 ljudi. Niko joj nije najavio transport Kozlučana. Formalnosti oko izdavanja hrane, angažovanje kamiona za prevoz hrane obavio je poverenik za izbeglice. Nije joj poznato da je konvoj čekao neko pismo. Koliko se seća, lokalni poverenik za izbeglice je razgovarao sa Komesarijatom za izbeglice u Beogradu. Ceo posao sa Kozlučanima je obavljen u prostorijama Crvenog krsta a obavio ga je lokalni poverenik za izbeglice. Svedokinja je samo tome prisustvovala. Čula je da Kozlučani treba da idu za Šabac pa dalje za Suboticu. O ovom iseljavanju nije bila obaveštena od Crvenog krsta iz Zvornika iako je sa njima bila u stalnom kontaktu.

Saslušanje svedoka Vidoja Petrovića

Svedok je u vreme iseljavanja Kozlučana bio komandir policijske stanice u Loznici. Sada je predsednik Skupštine opštine Loznica. O iseljavanju Kozlučana i njihovom prolasku kroz Loznicu ništa ne zna. Predočeno mu je da predsednik Crvenog krsta u Loznici dr. Zoran Nikolić kao svedok u postupku rekao da je 26.06.1992. razgovarao sa Vidojem Petrovićem o iseljavanju Kozlučana. Svedok je odgovorio da to nije tačno.

Dr. Zoran Nikolić je bio protivkandidat Vidoju Petroviću u drugom krugu za predsednika Skupštine opštine Loznica pa ga je iz konkurentskih razloga pomenuo.

Saslušanje svedoka Milorada Pantića

Pre rata je živeo sa porodicom u selu Tršić a radio je u Beogradu. U februaru 1992. je mobilisan u rezervni sastav policije u Zvorniku. Radio je na obezbeđenju opštine, bolnice, SUP-a a povremeno je radio na regulisanju saobraćaja.

Kada je izbio rat svedok je raspoređen u stanicu policije u Tršiću, gde je komadnir bio Cvijetko Jović. Dom kulture je služio kao zatvor kada je svedok postavljen za stražara. Kad je svedok došao u Čelopek Muslimani su bili zatvoreni u Domu kulture. U školi u Čelopeku je bilo sedište komandira policajaca koji su čuvali zatvor u Domu kulture u Čelopeku.

Svedok ne poznaje zatvorenike u Domu kulture. Nikada nije ušao u Dom kulture. Zatvorenici su koristili WC i vodu napolju. Svedok je radio u smenama a bilo je tri smene. Bio je naoružan pištoljem. Za vreme njegovog dežurstva nije se desio nijedan incident. Niko nije upao u prostoriju gde su bili zatvoreni Muslimani. Nakon desetak dana od dolaska u Čelopek čuo je da je u Dom kulture upao neki Repić i da je izazvao neki incident. Svedoku nije poznato da li je tom prilikom nekoga ubio.

Pre nego što su zatvorenici napustili zatvor u Domu kulture svedok je povredio nogu i bio je na bolovanju. Ne zna o ubijanju zatvorenika na Vidovdan.

Fond za humanitarno pravo